

малко ли богати, силни, премъдри и разумни челоуѣцы? Но защо богъ не избра нѣкои отъ тѣхъ на това сѣженіе? О глѣбина премъдрости и разума божіа! Стоатъ фарисеите, челоуѣцы премъдри и учени, разшираватъ воскриліето на своите дрѣхи. Сѣдѣтъ архіереите въ църковните тронове, гърмѣтъ звънцы по дрѣхите имъ, азѣетъ на тѣхъ златотканните подири, (чѣбета виниши). Срѣщатъ сѣднцы и князове по улици, отъ които триператъ простите челоуѣцы. Но божіата премъдрость ги преминала като недостойни, а избрала простите, рибарыте, митарыте и дрѣги такива, на които вѣрчила правленіето на сколатъ цѣрквѣ. Избра богъ на свѣта глѣпавыте и славыте, за да посрами мѣдрыте и крѣпките (мкитѣ), които са мыслѣтъ на свѣта голѣми и разумни: защото много челоуѣцы има на свѣта, кога видѣтъ себе си въ нѣкое достоинство, богатство, или въ дрѣгъ, нѣком слава, тога имъ са стрѣва чи тѣ не са родени отъ майка, тѣхното тѣло не е отъ землатъ. Стрѣва имъ са чи нѣма никой да може да имъ даде отвѣтъ, или да стои насрѣща имъ. За тѣй богъ избрала глѣпавыте, да посрами тѣхното високоуміе, да познай сѣкой какъ богъ е за сѣкого челоуѣка, а челоуѣкъ безъ бога е нищо. Примѣры на това имаме безчетны.

Помыслете Олоферна коекода Асирійскаго, той мыслѣлъ чи сичкій свѣтъ, да стани на срѣща мѣ, пакъ не можи го побѣди, а богъ за да са посмѣе на неговѣтъ неразумнѣ лѣдость, не повдигналъ срѣща мѣ крѣпкаго Самсона, или нѣкой силный царь, но воорѣжилъ на него единъ слабъ жена сама безъ койска, и положилъ главѣтъ мѣ въ нейныте славы рѣцѣ.

Помыслете страшнаго исполина филистимскаго Голіата, какъ са посрами когато го уби мѣлаый юноша (момакъ) Давидъ, безъ орѣжіе (силафъ) само съ единъ малый камикъ. Както и Моисей съ пастырскитѣ си хораты побѣдилъ египетскитѣ философы и тѣхнѣтъ мѣдрость. Тѣй и Гедеонъ съ триста дѣшы побѣди безчетныте Мадіамлены. Каккото послѣ богъ рекалъ на Гедеона: азъ за това ти повелѣхъ да излѣзнишь съ триста дѣшы на мадіамцыте, да не рекѣтъ послѣ евреите, чи съ тѣхнѣтъ сила са побѣдили своите дѣшманы, и ты да не кажешъ чи твоѣта рѣка та отарва.

Таквази непобѣдимъ сила глѣдаме и на тѣмъ двоица свѣтѣи Апостоли, съ които богъ посрами свѣтовнѣтъ премъдрость, кога го въведе на проповѣдническо сѣдалище: защото нити философите, нити риторите можахъ да имъ дадѣтъ отвѣтъ на срѣща. За което са чѣдѣлъ апостолъ Павелъ, и дѣмалъ: гдѣ сега книжовни, и гдѣ свѣтовни и спитатели? Защо не са показатъ? Ето чи богъ углѣпавилъ свѣтовнѣтъ премъдрость и отфзрилъ разумъ на разумныте, само да